

Матеріал надано в авторській редакції

Бевз Анастасія□

"Невигадаана історія про чесного купця Нікіфора та нікопольські пряники"

(авторська казка)

Був собі на білому світі славетний рід купців Драгунцових. Купці були чесні, торгували на совість: товари возили якісні, ціни ставили невеликі. Але збіднів їх рід, тому вимушені були їх сини своєї долі по білу світу шукати. А щоб неодмінно своєї долі знайти, подарував їм батько стріли чарівні: куди стріла влучить, там і щастя шукати треба. Молодший син Нікіфор Драгунцов довго блукав по світу, але знайшов стрілу свою та долю у торговому місті Нікополі, на Дмитровському ярмарку. Побачив пряники різноманітні, з любов'ю спечені, різної форми, глазуровані та шоколадні, на різні свята зроблені. Скуштував і зрозумів – ніде кращих пряників, ніж нікопольські, не знайти! Спочатку трішечки купив, відвіз до рідного міста. Пряники вмиль розкупили, ще просили, бо дуже-дуже людям сподобалися нікопольські солодоші. Потім вже купець багато закупив, торгівлю пряниками серйозну організував. І все в нього заладилосся, став він жити, добра наживати, Нікополь прославляти.

І не знав, і не мріяв собі Нікіфор Драгунцов тоді, що слава нікопольського пряника віка переживе, третього тисячоліття дістанеться, і що в славетному місті Нікополі, навіть і через 150 років, майстрині продовжать випікати пряники медові, а школярі з великим задоволенням будуть їх розфарбовувати, кольори та узори на них вимальовувати,

надбання рідного краю прославляючи.

І я там була,
пряники їла, чай з медом пила.
Все в рот попало,
а я велике спасибі сказала!